

enes om at nedfætte de 3 Maanedes til 1 Maaned. Dette indeholder fra Fleertallets Side ikke nogen Indrømmelse af, at denne Begrænsning er den rette; tværtimod holder Fleertallet paa, at det vilde være rigtigst at sætte en større Straf. Omvendt forbeholder Mindretallet sig sit Princip og anerkjender ikke Rigtigheden af, at der overhovedet opføres nogen Fængselstraf som Alternativ. Forslaget om een Maanedes Fængsel bliver saaledes et Kompromis mellem forskjellige Ansuelser, sigtende til at bringe denne Bestemmelse i en saadan Form, at derved de Betænkeligheder, der ellers let kunde møde Lovforslaget paa dets videre Vej, vilde falde bort. — 3 Forbindelse med dette Forslag skal jeg omtale det Forslag, som er stillet af 15 ærede Medlemmer under Nr. 24 til § 9. Det gaaer ud paa, at Ordene „eller med simpelt Fængsel i indtil 3 Maanedes“ skulle forandres til: „hvilke i fornødent Fald affones med simpelt Fængsel efter de gjældende Regler“. Udvalget har ikke været samlet, siden dette Forslag er blevet stillet, og jeg maa derfor søge efter de Forhandlinger, der have fundet Sted om dette Punkt, at gjengive Udvalgets Mening, hvilket jeg dog troer, at jeg let vil kunne. For det Første skal jeg da gjøre opmærksom paa, at i det Mindste saaledes som Forslaget nu er redigeret, er der en væsentlig Indvending at gjøre imod det, idet nemlig „de gjældende Regler“ ikke gaae ud paa simpelt Fængsel, men tværtimod paa Bånd og Brød; der maatte i alt Fald staae: „hvilke i fornødent Fald affones med simpelt Fængsel og ikke med Bånd og Brød efter de gjældende Regler“, og saa maatte der tillige henvises til Forordningen af 16de November 1836 paa en saadan Maade, at man deraf kunde see, at det var Meningen, at 4 Dages simpelt Fængsel overalt skulde træde i Stedet for hver Dags Bånd og Brød, som ellers Afsoningsstraffen skulde have bestaaet i. Dette er det Første; men dernæst maa jeg fremhæve, og herpaa maa jeg lægge en meget stor Vægt, at saaledes som denne Bestemmelse her føies ind i Loven, bliver den i allerhøjeste Grad inkonsekvent. Disse Bøder vilde jo nemlig fremfor alle de andre, som findes omtalte i Lovforslaget, blive idømte i Tilfælde, hvor man

kan sige, at den Paagjældende har paadraget sig en meget stor Skyld. At bryde den offentlige Fred og Sikkerhed, at overtræde de Befalinger og Forbud, som gives derom, er jo gienfaldt en langt større Forseelse — man kunde endog komme til at kalde det en Forbrydelse — end det kan være, ikke at have feiet sit Fortoug eller ikke at have hørt Sneen bort fra Gaden, eller at have stillet en Urtepotte i et aabent Vindue o.s.v., kort sagt, end alle de Forseelser, som indbefattes under Politivedtægtens Omraade, og nu vilde dog, saaledes som dette Endringsforslag her er redigeret, alle de Bøder, som en uformuende Mand idømmes for en Politiforseelse, naar han ikke kunde erlægge Bøden, blive at affone med Bånd og Brød, medens disse Bøder efter § 9, skjøndt der ikke kan være nogen Tvivl om de der omhandlede Forseelsers overveiende strafbare Karakter, skulde kunne affones paa den mildere Maade med simpelt Fængsel. Den Tanke, der er søgt neblagt i Endringsforslaget, maatte ganske vist være kommen frem paa den Maade, at man havde givet en almindelig Regel om, at de Bøder, som omhandles i det foreliggende Lovudkast, ikke skulde affones med Bånd og Brød, men med simpelt Fængsel. Men selv om Forslaget havde været saaledes affattet, saa maatte jeg dog have gjort opmærksom paa, hvad jeg allerede fremhævede ved anden Behandling, at man tillige, hvis Endringen skete for at hjælpe den Uformuende, maatte have stillet ham Valget frit mellem den kortere Tids Fængsel paa Bånd og Brød og den længere Tids simpelt Fængsel. Jeg troer, at saaledes som Forslaget her foreligger, er det umuligt for Forsamlingen at stemme derfor, og at de ærede Forslagsstillere vilde gjøre rettest i, dersom de ellers tillægger de Betragtninger, jeg her har fremhævet, nogen Vægt, at tage Forslaget tilbage. — Forslaget under Nr. 12 er et Forslag, som ved en Uagtsomhed af mig ikke kom til at foreligge til Afstemning ved anden Behandling. Motiveringen deraf er givet i Betænkningen Pag. 6, og jeg skal ikke sige Noget som helst dertil, idet jeg ikke kan ønske, paa dette Stadium af Sagen, at fremkalde nogensomhelst udsørlig Forhandling om andre Punkter end saadanne, som have en større praktisk Betyd-